

Julia Boehme • Julia Ginsbach

Tafík a Štětečkova vzduchoplavba

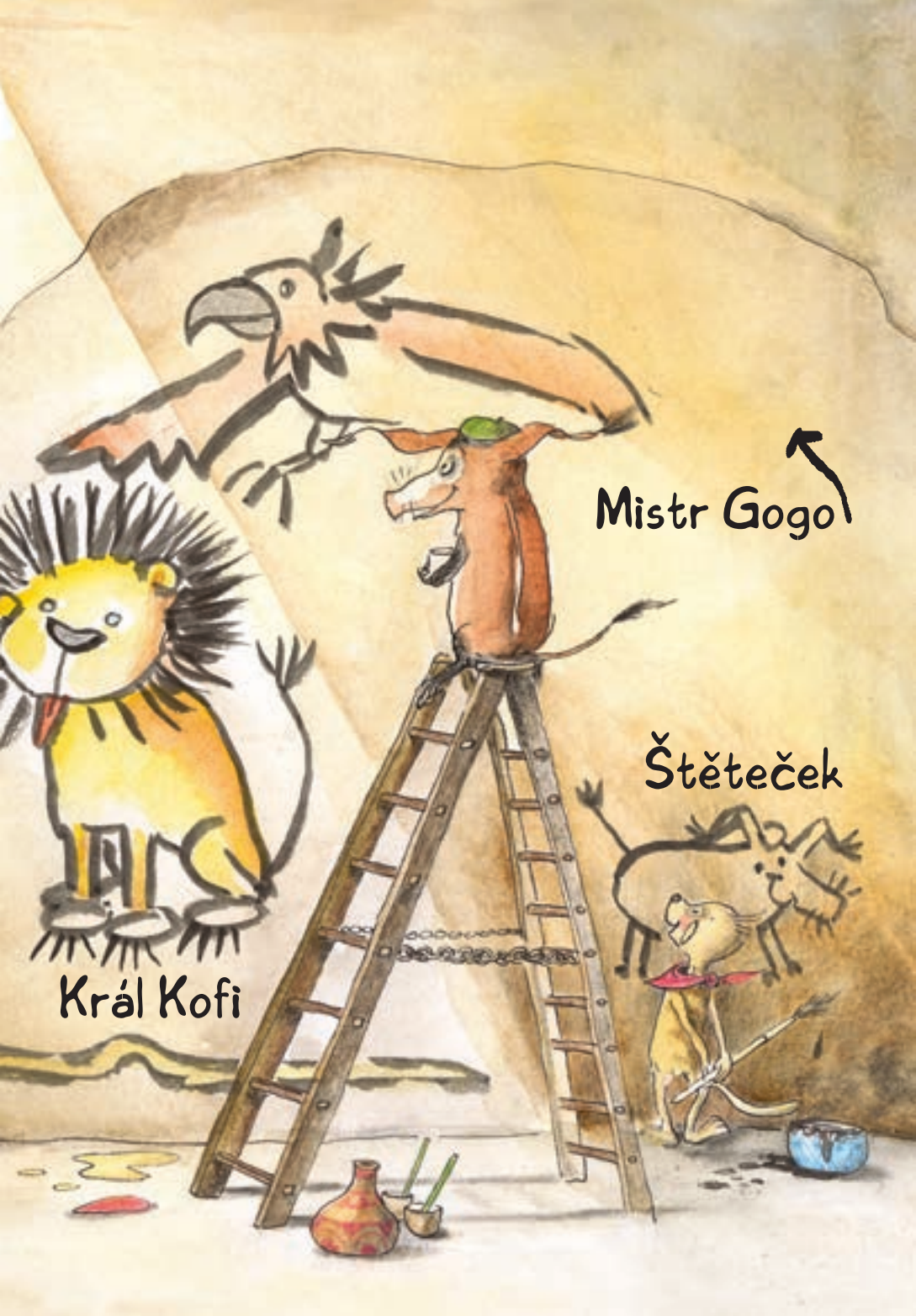
Děda + Babi

Tutu Já Bibi

Kobra

Mistr Gogo ↗

Štěteček

Král Kofi

Julia Boehme

Tafík

a Štětečkova
vzduchoplavba

Ilustrace Julia Ginsbach

Grada Publishing

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Julia Boehme

Tafík a Štětečkova vzduchoplavba

Ilustrace Julia Ginsbach

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Přeloženo z německého originálu Tafiti und das fliegende Pinselohrschwein
© Loewe Verlag GmbH, Bindlach

Translation © Grada Publishing, a.s., 2014

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
jako svou 5699. publikaci

Přeložili Natálie a Matouš Černí
Odpovědná redaktorka Magdalena Jimelová
Sazba Jakub Náprstek
Počet stran 78
První vydání, Praha 2014
Vytiskla Tiskárna FINIDR s.r.o., Český Těšín

ISBN 978-80-247-5382-9

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

978-80-247-9019-0 (ve formátu pdf)
978-80-247-9020-6 (ve formátu epub)

Obsah

Takové přátelství trvá navždy	11
Tafík v nebezpečí	16
Pomoc pro Tafíka	31
Prasátko a vzduchoplavba	38
Kdopak by se Mistra Gogo bál	50
Postrach nebes	60
Opravdu výjimečná surikata	70

Takové přátelství trvá navždy

Uprostřed Afriky, v rozlehlé savaně u velikého balvanu, bydlely surikaty. A měly nového souseda. Vedle nich se nastěhoval Štěteček. A vůbec ne bezdůvodně. Tenhle štětkoun a surikatí kluk Tafík byli totiž nejlepší –

a netřeba říkat že nejuvěrnější – přátelé!

A proto se také rozhodli vyhrabat si podzemní chodbu mezi Štětečkovým domovem a Tafíkovou norou. Aby se mohli kdykoliv navštěvovat.

Už na tom pracují celý den.

„Jen to ještě trošičku zvětšit!“
heká Štěteček.

„Žádný problém!“ hrabe Tafík, seč mu síly stačí. A hned je jejich chodba o něco širší.

Štěteček zatáhne břicho... ale přesto se tamtudy stále nemůže protáhnout.

„Pojďme si udělat přestávku!“ navrhně.

Tafík souhlasí. A zatímco venku Štěteček zavěšuje houpací síť, jde nabrat ještě něco na posilňenou ze spíže.

Tedy, býval by něco rád nabral, kdyby ho u toho nenachytil děda.

„Ten koláč je jen pro nás, surikaty,“ zastaví ho přísně.

„Ale Štěteček je přeci můj nejlepší kamarád!“ opáčí Tafík.

„A nemyslíš, že by sis měl najít nějakého jiného nejlepšího kamaráda?“ zeptá se dědeček opatrně.

„Nikdy!“ zavrtí Tafík prudce hlavou. „Proč bych měl?“

Děda si odkašle.

„Normálně se surikaty přátelí pouze se surikatami!“

„To je ale hloupé!“ zdá se Tafíkovi. „Štěteček se přece kamarádí se všemi. Viděl jsi, co udělal pro ptáčky tkalčíky?“

Děda přikývne. Na stromě, na kterém ptáci hnízdí, namaloval Štěteček hada. Dlouhého, tlustého hada, kterak se ovíjí kolem kmene.

Jako by šplhal

nahoru. A vypadá tak opravdově, že už si tam žádní další hadi, kteří by chtěli hnízda vykrást, netroufnou.

„Ano, to bylo samozřejmě od Štětečka moc milé,“ zamumlá děda. „Ale přesto – surikata a prase? To je přeci dost podivné přátelství!“

„No a?“ pokrčí Tafík rameny. „Štěteček a já jsme došli až na konec světa. Takové přátelství trvá navždy.“

Tafík v nebezpečí

O chvílku později už se Tafík protahoval v houpací síti. „Není ten život nádherný?“ ptal se Štětečka.

„To tedy je!“ zachrochtal Štěteček blahem. Ležel ve své vlastní puntíkaté houpací síti přímo nad svým kamarádem.

Tafík mžoural do sluníčka a očima sledoval pestré barevného motýla. Sítě se jemně houpaly ve větru. Šťastně si povzdechl. Teprve od doby, co tu Štěteček bydlí, může si venku takhle pohodlně polehávat. Dříve to bývalo příliš nebezpečné. Kdykoliv se na něj totiž

mohl vyřítit Mistr Gogo.

Popadl by ho svými obřimi drápy a zvedl by ho do vzduchu. Ale když si Štěteček pověsí svoji velkou houpací síť mezi stromy, může Tafík ležet v té své malé přímo pod ním, takže je před Mistrem Gogo chráněný.

„Co kdybych něco namaloval?“ Štěteček se s funěním svalí ze své houpací sítě. Malování je jeho velká vášeň.

Pár minut nato už má postavený stojan a míchá si barvy.

„A co budeš dnes malovat?“
ptá se Tafík zvědavě.

„Co takhle tvůj portrét
v houpací síti?“
navrhne prasátko.

Tafík si založí ruce
za hlavou. „Jak je
libo!“

Štěteček
namočí svoje
pravé ucho
do barvy. Je to
praktické, mít
štětce pořád
u sebe. Nakloní
hlavu na stranu,
přimhouří trochu oči
a pořádně si Tafíka
prohlíží. Potom zavrtí hlavou.

